

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 20. Epistola ad Ecclesiam Neo-Cæsariensem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

nos non convictos damnatis, non fidei qui- Sæculum IV.
dem, sed jacturam amicitiae vestrae patie- A. C. 374.
mur, quam fateor inter cætera nostra esse
pretiosissimam. Inferius, ut demonstret,
unionem necessario conservandam esse,
dicit: *Filii eorum sumus, qui Legem con-*
stituerunt, ut minutis litteris communi-
onis nostræ signa usque ad orbis terrarum
fines transmitterentur. Hic de Epistolis
formatis seu Ecclesiasticis loquitur. Pro-
ponit deinde conventum, & colloquium,
sive apud eos, sive in Cappadocia, ut o-
mnia in charitate componantur. Ad-
ditque, quamvis solus scribat, id se ta-
men omnium fratrum in Cappadocia
consilio facere. Hac super re scripsit quo-
que ad Elpidium, nempe unum ex illis *Ep. 322.*
Episcopis maritimis, rogans eum, ut sibi *p. 1095.*
præcise tempus, & locum colloquii in-
dicaret, *Sic enim, ait: quisque sciet, quan-*
do sibi, quæ præ manibus habet negotia,
ad tempus sint dimittenda.

§. XX.

Epistola ad Ecclesiam Neo-Cæsa-
riensem.

At contra alias quoque calumnias, quæ *Ep. 75. ad*
Neocæsareæ, Patria sua, spargeban- *Neo-Cæs.*
tur, necessarium fuit, ut S. Basilius se de- *p. 880.*
fenderet. In Epistola ad Neo-Cæsarien-
ses, dicit: *Si peccatis meis superest re-*
medium,

Sæculum IV. *medium, Apostoli præceptum sequimini.*

A. C. 374. *corripite, reprehendite, consolamini. Si*

tantum malum meum sit, ut corrigi non

2. *Timoth. 4. possit, manifestetur, ut Ecclesiæ ab hac*

peste caveant. Sunt Episcopi, convocan-

tur, & de hac causa cognoscant; sunt in

qualibet Ecclesia Clerici, spectatissimi eo-

rum congregentur; audacter, quicumque

voluerit, in hoc judicio dicat, si modo ex-

amen judiciale sit, non autem convitia-

tium jurgia. Si in fide erro, produca-

tur, quod manu mea scripsi, positus præ-

judiciis examinetur, an non accusatoris

ignorantiæ tribuendum, si quidquam minus

p. 882. *Catholicum appareat. In fidei suæ testi-*

monium adducit multitudinem Eccle-

siarum, quæ secum communicant, nempe

Ecclesias Pisidiæ, Lycaoniæ, Isauriæ,

p. 883. *primæ, & secundæ Phrygiæ, Armeniæ*

proximæ; Macedoniæ, Achaïæ, Illyrici,

Galliæ, Hispaniæ, totius Italiæ, Sicilia,

Africæ, & omnes, quicumque in Ægypto

& Syria Catholici superessent. Scitote

igitur, subjungit: omnes, qui nostram

Communionem fugiunt, a tota Ecclesiâ

separari; & cavete, ne invitum me cogi-

tis, gravius quidquam statuere in Eccle-

siam vestram, alias mihi charissimam. In-

terrogate Patres vestros, & dicent vobis

omnes Ecclesias, quantumcunque locorum

distantia a se remotas, tamen fuisse in e-

dem sententiâ unitas, & eodem Spiritu

guber-

gubernatas; populus ad populum invisere non cessabat, semper aliqui Clericorum proficiscebantur, mutua Pastorum charitas ita erat abundans, ut quisque Confratrem suum, tanquam Magistrum, suumque in rebus divinis Ducem coluerit.

Sæculum IV.
A. C. 374.

Post hæc S. Basilius alias duas Epistolas ad Neo-Cæsarienses dedit, prioribus vehementiores; unam, ut vanos a se aversionis prætextus, quos fingebant, refutet, alteram, ut instruat, & muniat contra errores, qui inter eos serpebant, & causa erant, cur se averfarentur. *Ac- Ep. 63. & 64.*
cusamur, inquit: quod viros babeamus, qui postquam mundo renuntiaverint, in pietate se exercent; talis criminis reum esse, vita cbarius mihi est. Fama ad me detulit, tantæ virtutis viros in Ægypto versari. Sunt aliqui in Palæstina, alii in Mesopotamia esse feruntur: Virtus nostra cum illorum virorum pietate comparata puerilis est. Si dantur mulieres, quæ sequentes consilium Evangelii, Virginitatem matrimonio præponunt, felices sunt, in quocunque mundi angulo existant. Apud nos non nisi levia tantorum virtutum exordia videmus. Illud quoque S. Basilio mali vertebant, quod Psalmodiam, & formam precum ab usu Neo-Cæsariensium distinctam induxisset. Ad hoc respondet; Ecclesiæ suæ usum cum usu omnium aliarum Ecclesiarum concordare.
Apud

p. 482.

Sæculum IV. A. C. 374. *Apud nos, inquit: populus noctu surgit in Ecclesiam se confert, & postquam Deum cum lacrymis confessi sunt, finitis precibus, ad Psalmodiam confident, in duos choros divisi, in cantu alternantes, ut se in tuo sublevent; tum unus cantum incipit, & alii respondent. Nocte ita inter diversos Psalmodiæ modos, & interpositas quandoque preces, exacta, ubi illucescere cæpit, Deo unanimi voce Psalmum Confessionis offerunt. Si ideo nos fugit, etiam fugere vobis necesse erit Ægyptios, Christianos utriusque Lybiæ, Thebaidis, Palæstinæ, fugite quoque Arabes, Phœnices, Syros, hosque qui oras Euphratis incolunt, verbo, omnes illos, quibus vigilia communes, preces, & Psalmodia cordi sunt.*

v. Horolo. Ritus Græcorum in suis precibus nocturnis hodieque ab isto haud multum abimilis est, a Psalmo quinquagesimo. Miserere. Incipiunt, & adjungunt centesimum decimum octavum. Beati immaculati. Quod spectat ad preces nostras matutinas, quas laudes dicimus, Ecclesiæ Latinæ consuetudo S. Basilii usui similior est.

Ep. 64. p. 847 *Errores in fide, qui Neo-Cæsareæ dicebantur, vera nempe causa, cur Neo-Cæsarienses S. Basilio detraherent, erant errores Sabellii. S. Basilius in sua Epistola affirmat, Sabellianismum nihil aliud esse, quam Judaismum larvatum, quo Doctrina*

doctrina sana de Verbi præexistentia ante Sæculum IV.
 omnia Sæcula, de Incarnatione, ejusque Λ. C. 374.
 effectibus, & operationibus Spiritui San-
 cto propriis destrueretur. Dicit etiam, *p. 848.*
 frustra Personis divinis tribui diversa No-
 mina, nisi Ideæ distinctæ dentur his No-
 minibus conformes. Sabellius admitte- *p. 850.*
 bat vocem, Personas, Græce *Προσωπα*, di- *p. 849.*
 cens, Deum pro nata occasione plures
 Personas produxisse; at S. Basilius non
 sufficere dicit, si quis Personas distinctas
 numeret, sed vult, ut confiteamur, quam-
 libet in vera hypostasi subsistere. Sabel-
 liani Textu S. Gregorii Thaumaturgi a-
 butebantur, nonattendentes, quod in illo
 loco non Dogmatice fuerit locutus, sed
 tantum contra Gentilem disputaverit, ut
 eum ad fidem adduceret.

§. XXI.

S. Ambrosius Episcopus Mediolanensis.

Inter tot conflictationes S. Basilius ma- *Sup. l. XIII.*
 gnum solatium percepit ex nuntio, quod *§. 18. Hier.*
 S. Ambrosius Episcopus Mediolanensis *Chron. an.*
 fuerit ordinatus in locum Auxentii ex *376. Ruff. II.*
 Cappadocia, Ariani notissimi, qui tandem *hist. c. II.*
 obierat, postquam hanc Sedem annis vi- *Paul. in vita*
 ginti occupasset, ab anno 355. & S. Dio- *Ambr. n. 6.*
 nyssii Exilio usque ad annum 374. In po-
 pulo Mediolanensi contentio super eligen-
 dum Episcopum fervebat, Catholicis Ca-
 tholicum, Arianis Arianum expetentibus,
 com-